

Arrest

nr. 95 189 van 15 januari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 7 juni 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 oktober 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 november 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M.-C. FRERE loco advocaat B. SOENEN en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en een sjiitische inwoner van Bagdad te zijn. U woonde uw hele leven bij uw familie in de Palestina-sstraat, behalve in de periode van uw huwelijk (1998-2004) en de periode van uw verblijf in Nederland (november 2010 – april 2011).

Na de dood van uw echtgenoot (R.) had u een conflict met uw schoonfamilie. Zij eisten de voogdij over uw kinderen en ze wensten dat uw kinderen een soennitische opvoeding kregen. Omwille van uw sjiitische achtergrond kon u hen die niet bieden. Uw schoonfamilie zette u steeds meer onder druk en u

vreesde dat ze uw kinderen zouden ontvoeren. Daarom besloot u in november 2010 om samen met uw kinderen Irak te verlaten.

Op 28 november 2010 vroeg u asiel aan in Nederland. Tijdens de periode van uw verblijf in Nederland contacteerde uw schoonfamilie herhaaldelijk uw broer. Nadat uw asielaanvraag in Nederland werd afgewezen, werd u begin april 2011 gedwongen gerepatriëerd naar Bagdad. Op 7 april 2011 was u opnieuw in Bagdad en ging u op zoek naar werk. Op 2 mei 2011 ging u in dienst bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken. U moest als agente vrouwen fouilleren bij het politiekantoor van Al Jadida. Ondertussen bleef uw schoonfamilie via uw broer contact met u zoeken.

Op 10 november 2011 was u te voet op weg naar het werk, toen u bij de brug van Al Qanat werd ontvoerd door drie onbekenden. U werd gedurende vijf dagen vastgehouden op een onbekende plaats. Gedurende die periode werd u meermaals geslagen en beledigd omwille van uw werk. In tussentijd namen de ontvoerders contact op met uw broer. Ze onderhandelden met hem over het losgeld en maanden hem aan om geen contact op te nemen met de politie. Op 14 november 2011 werd u vrijgelaten en door uw broer naar huis gebracht. U besloot om niet meer terug te keren naar uw werk. Enkele dagen later, op 20 november 2011, deed u aangifte van de ontvoering bij het politiekantoor van Al Qanat. Op 24 november 2011 vond uw moeder een dreigbrief bij de garage van jullie huis. In de brief werden u en uw familie met de dood bedreigd. Men vroeg u te stoppen met uw werk en de wijk te verlaten. De brief was ondertekend door de soennitische terreurorganisatie Dawlat Al-Iraq Al-Islamiyah. U vreesde voor uw leven en u vreesde nog steeds dat uw kinderen zouden worden ontvoerd door uw schoonfamilie. Daarom besloot u om Irak opnieuw te verlaten.

Op 28 december 2011 vertrok u met het vliegtuig naar Turkije. Op 2 januari 2012 vertrok u per vrachtwagen vanuit Turkije naar Europa. U kwam op 8 januari 2012 in België aan en u vroeg op 9 januari 2012 asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: identiteitskaart dd. 26/04/2007, nationaliteitsbewijs dd. 05/10/1985, identiteitskaarten drie kinderen dd. 26/04/2007, nationaliteitsbewijzen drie kinderen dd. 04/10/2007, kopie uittreksel burgerlijke stand van vader in verband met volkstelling dd. 1957, voedselrantsoenkaart, woonkaart, kopie huwelijksakte dd. 23/03/1998, kopie overlijdensakte echtgenoot dd. (onleesbaar), kopie afstudeercertificaten universiteit, Nederlandse documenten mbt. terugkeer naar Bagdad en bijbehorende laissez-passer, politiebade dd. 02/05/2011, attest tewerkstelling bij politiebureau van Al Jadida dd. 03/05/2011, kopie politieaangifte ontvoering dd. 20/11/2011, kopie dreigbrief dd. 24/11/2011.

B. Motivering

Na een grondige analyse van uw asielaanvraag heeft het Commissariaat-generaal beslist dat u niet aanmerking komt voor de Vluchtelingenstatus of de Subsidiäre Beschermingsstatus. U slaagt er namelijk niet in om uw vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiäre bescherming, aannemelijk te maken.

U bent er niet in geslaagd om uw vrees voor vervolging ten aanzien van uw schoonfamilie aannemelijk te maken. U verklaart dat uw schoonfamilie uw kinderen wil ontvoeren omdat u van sjiiitische origine bent (zie CGVS, p. 18). Om deze reden vroeg u eerder asiel aan in Nederland (zie CGVS, p. 10). Uw asielaanvraag werd er echter afgewezen omdat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat uw aanvraag gegrond is op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een grond voor verlening vormen (zie Voornemen, dossier IND, toegevoegd aan het administratief dossier). Het Commissariaat-generaal sluit zich aan bij de bevindingen van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) omdat er ernstige twijfels bestaan rond de geloofwaardigheid van uw verklaringen in verband met de problemen met uw schoonfamilie. Er dient te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze wordt ondermijnd door de tegenstrijdigheden tussen uw opeenvolgende verklaringen. Uw verklaringen bij het Commissariaat-generaal wijken namelijk op essentiële punten af van uw verklaringen bij de IND. Dit tast uw geloofwaardigheid in ernstige mate aan, want men kan verwachten dat een persoon die nood heeft aan internationale bescherming, van bij aanvang van diens asielprocedure, oprechte en coherente verklaringen aflegt hetgeen in casu absoluut niet het geval is. Zo verklaart u bij de IND dat uw echtgenoot in 2006 overleed (Rapport van nader gehoor, p. 4), dat hij werd neergeschoten door terroristen (Rapport van nader gehoor, p. 4) en dat u op 1 juli 2007 noodgedwongen naar uw ouderlijk huis verhuisde (Rapport van nader gehoor, p. 7). Tegenover het Commissariaat-generaal verklaart u daarentegen dat uw echtgenoot in 2004 is overleden (zie CGVS, p. 5-6), dat hij stierf aan de gevolgen van kanker (zie CGVS, p. 6 & 12) en dat u sinds 2004 (zie CGVS, p. 3) opnieuw in het ouderlijk huis verbleef. Bovendien verklaarde u bij de IND dat u tot de Faili Koerden, een minderheidsgroep, behoort en dat uw Koerdische en uw sjiiitische achtergrond tot uw vervolging leidden (Rapport nader gehoor, p. 4). Tegenover het Commissariaat-generaal verklaart u echter dat u een sjiiet

van Arabisch origine bent (zie CGVS, p. 3) en dat uw sjiiitische origine de aanleiding was van uw problemen (zie CGVS, p. 20). U legt met andere woorden niet enkel onverzoenbare verklaringen af over uw asielmotieven, maar ook over uw identiteit. Dit ondermijnt zowel de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vervolging, als uw algemene geloofwaardigheid. Het Commissariaat-generaal merkt verder op dat u bij de IND op geen enkel moment een link legde tussen Dawlat Al-Iraq Al-Islamiyah en uw schoonvader (Rapport nader gehoor). Nochtans verklaart u tegenover het Commissariaat-generaal uitdrukkelijk dat u naar Nederland vertrok omdat uw schoonvader ermee dreigde terroristen van Dawlat Al-Iraq Al-Islamiyah op u af te sturen (zie CGVS, p. 10 & 24). Daarnaast verklaart u bij het Commissariaat-generaal dat uw schoonmoeder net voor uw vertrek langskwam met een vreemde man (zie CGVS, p. 18). Bij het IND vermeldde u dit incident echter niet. Daar heeft u het over uw schoonvader die met een zogezegde neef langskwam (Rapport nader gehoor, p. 11-12). Als gevolg van de talrijke onverzoenbare en inconsistente verklaringen over uw problemen, het overlijden van uw echtgenoot en uw identiteit, heeft het Commissariaat-generaal fundamentele twijfels bij de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten en uw algemene geloofwaardigheid. Het Commissariaat-generaal merkt verder op dat u de onverzoenbare verklaringen over het overlijden van uw echtgenoot ondersteunt met twee verschillende overlijdensaktes. Op de IND legt u namelijk een andere overlijdensakte voor dan op het Commissariaat-generaal. Hiermee bewijst u niet enkel dat de bewijswaarde van deze documenten bijzonder gering is: van eenzelfde overlijden kon u namelijk twee totaal verschillende overlijdensaktes verkrijgen. Het feit dat u twee overlijdensaktes voorlegt, betekent bovendien dat u in de loop van uw verschillende asielprocedures, minstens eenmaal een vals document heeft voorgelegd. Dat u doelbewust valse documenten voorlegt met de bedoeling de Belgische of Nederlandse asielinstanties te misleiden, strookt niet met het gedrag dat men kan verwachten van een persoon die nood heeft aan internationale bescherming. Men kan redelijkerwijs verwachten dat u van bij de aanvang van uw asielprocedure, spontaan een waarheidsgetrouw en een zo volledig mogelijke getuigenis aflegt met betrekking tot de elementaire gegevens van uw asielaanvraag. Het voorleggen van een vals of vervalst document zorgt er voor dat u de asielinstanties verhindert om een volledig beeld te krijgen op uw persoon en uw asielmotieven. Zo maakt u het deze instanties onmogelijk om een correct inzicht te krijgen in uw leefsituatie en uw eventuele nood aan bescherming. Dit heeft uiteraard nefaste repercussies voor de geloofwaardigheid van uw asielmotieven. De door u voorgelegde valse documenten doen de geloofwaardigheid van uw verklaringen voor een stuk teniet.

Evenmin kan u overtuigen dat u zich kunt beroepen op een gegronde vrees voor vervolging door Dawlat Al-Iraq Al-Islamiyah. Er kan namelijk geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen als zou de door u ingeroepen vervolging door Dawlat Al-Iraq Al-Islamiyah voortvloeien uit het probleem met uw schoonfamilie (zie CGVS, p. 10, 14, 17, 20, 24). In de eerste plaats omdat het Commissariaat-generaal zoals gezegd ernstige twijfels heeft bij uw verklaringen omtrent het probleem met uw schoonfamilie (zie hoger). Ten tweede omdat u de banden van uw schoonvader met Dawlat Al-Iraq Al-Islamiyah niet vermeldde bij uw asielaanvraag in Nederland (zie hoger). Het klemmt namelijk dat u in Nederland niet vermeldde dat uw schoonvader banden had met deze terroristische groepering, hoewel de problemen met uw schoonfamilie de reden waren van uw asielaanvraag in Nederland. Dit klemmt des te meer omdat u aangeeft dat uw schoonvader al voor uw vertrek naar Nederland ermee dreigde errorisen van Dawlat Al-Iraq Al-Islamiyah op u af te zullen sturen (zie CGVS, p. 10, 24). Ten derde, en los van het voorgaande, zijn uw verklaringen over de link tussen uw schoonvader en Dawlat Al-Iraq Al-Islamiyah weinig overtuigend. U verklaart dat hij omwille van zijn connecties met de terroristische groepering tweemaal werd gearresteerd door de Amerikanen (zie CGVS, p. 20), maar u legt geen enkel begin van bewijs voor waaruit blijkt dat dit werkelijk het geval was. Bovendien vermeldt u bij de IND dat hij tweemaal werd gearresteerd, maar u legt er opnieuw geen link naar zijn betrokkenheid bij Dawlat Al-Iraq Al-Islamiyah (Rapport nader gehoor, p. 5). Daarnaast verklaart u dat uw schoonvader de organisatie als goed voorbeeld aanhaalde, dat hij jullie met de groepering bedreigde en dat hij een racistisch persoon is (zie CGVS, p. 20). Dit is onvoldoende om het Commissariaat-generaal te overtuigen van zijn betrokkenheid bij deze terroristische organisatie. U kan niet concretiseren welke band hij met de organisatie heeft (zie CGVS, p. 20). Verder merkt het Commissariaat-generaal op dat in de dreigbrief van Dawlat Al-Iraq Al-Islamiyah geen enkele allusie wordt gemaakt op het probleem met uw schoonvader (zie Documenten, vertaling dreigbrief, toegevoegd aan de groene map van het administratief dossier).

Evenmin kan u verduidelijken welke link er bestaat tussen de ontvoering en de dreigbrief van Dawlat Al-Iraq Al-Islamiyah, uw concrete vluchtaanleiding (zie CGVS, p. 24). U legt op bepaalde momenten een verband tussen de twee incidenten door te zeggen dat u de dreigbrief kreeg omdat u aangifte deed bij de politie (zie CGVS, p. 15, 25). Het klemt echter dat u tegelijkertijd verklaart dat u niet weet waarom u de dreigbrief ontving en of de brief iets te maken heeft met uw ontvoering (zie CGVS, p. 17 & 20). Bovendien weet u niet door wie u ontvoerd werd (zie CGVS, p. 21) en maakten uw ontvoerders

nooit een allusie op een mogelijke relatie met Dawlat Al-Iraq Al-Islamiyah (zie CGVS, p. 16-17, 22). Tot slot wordt in de dreigbrief wel verwezen naar “eerdere waarschuwingen”, maar bevat deze verder geen concrete verwijzing naar uw ontvoering of de klacht die u tegen de ontvoerders indiende (zie Documenten, vertaling dreigbrief, toegevoegd aan de groene map van het administratief dossier).

Als gevolg van het voorgaande kunt u niet aannemelijk maken dat de dreigbrief iets te maken heeft met uw ontvoering of uw problemen met uw schoonfamilie. Men kan zich bijgevolg afvragen waarom u plots op 24 november 2012 door Dawlat Al-Iraq Al-Islamiyah werd bedreigd. De dreigbrief die u voorlegt is bovendien een kopie van een handgeschreven brief. De bewijswaarde van de brief is daarom eerder gering, aangezien deze onmogelijk op authenticiteit kan worden geverifieerd en omdat de brief door om het even wie en op om het even welk moment kan zijn geschreven. Bovendien legde u in de loop van uw asielprocedure al eerder valse documenten voor, waardoor de bewijswaarde van de brief verder afkalt, temeer omdat dergelijke documenten pas enige bewijswaarde hebben indien ze door precieze en duidelijke verklaringen worden ondersteund, hetgeen in casu niet het geval is. Los daarvan en wat er ook van zij: het is zeer opmerkelijk dat u na ontvangst van de brief op 24 november 2011 nog tot 28 december 2011 zonder bijkomende incidenten in hetzelfde huis verbleef (zie CGVS, p. 4 & 20). Ook uw familie vernam na uw vertrek niets meer van Dawlat Al-Iraq Al-Islamiyah (zie CGVS, p. 4-5). Nochtans ontving u de brief op hetzelfde adres (zie CGVS, p. 15) en wordt in de brief duidelijk vermeld dat men u en uw familie zou vermoorden indien u het huis niet binnen de 24 uur verliet (zie Documenten, vertaling dreigbrief, toegevoegd aan de groene map van het administratief dossier). Ondanks deze ongehoorzaamheid volgden er echter geen repercussies. U kan bijgevolg onvoldoende aannemelijk maken dat u moet vrezen voor een vervolging door Dawlat Al-Iraq Al-Islamiyah.

Voorts heeft het Commissariaat-generaal enkele opmerkingen over de door u ingeroepen vervolging als gevolg van uw werk bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken. U verklaart dat u werd ontvoerd omwille van uw werk en omwille van financiële overwegingen (losgeld) (zie CGVS, p. 21).

Na betaling van het losgeld werd u vrijgelaten, stopte u met uw werk en vernam u niets meer van uw ontvoerders. Ook uw familie vernam niets meer van de personen die u bedreigden (zie CGVS, p. 4-5). Op 24 november 2011 ontving u weliswaar een dreigbrief, maar zoals hierboven duidelijk werd gemaakt, kan u onvoldoende overtuigen dat deze werkelijk iets te maken heeft met uw ontvoering. Bovendien volgden na de dreigbrief geen nieuwe incidenten. Daarnaast is het zeer opmerkelijk dat u niet weet of er nog andere collega's bedreigd werden (zie CGVS, p. 8 & 25). Als u werkelijk omwille van uw werk werd ontvoerd kan men verwachten dat u zich op zijn minst zou (laten) informeren of u de enige was die werd bedreigd, of dat er onder collega's over dergelijke bedreigingen zou worden gesproken. Dat dit schijnbaar niet het geval was, is dan ook zeer merkwaardig. Het is eveneens opmerkelijk dat u niet kan zeggen of uw andere collega's weten dat u werd ontvoerd (zie CGVS, p. 24). Deze elementen doen twijfels rijzen over uw verklaringen betreffende de ontvoering. Los daarvan kunt u niet overtuigen dat u in de toekomst een reële kans op vervolging loopt als gevolg van het werk dat u van mei 2011 tot november 2011 verrichtte voor het Ministerie van Binnenlandse Zaken. U heeft namelijk geen enkele concrete indicatie dat u daadwerkelijk dergelijk risico loopt. Zoals gezegd vernam niemand, uw familie inclusief, nog iets van de personen die u bedreigden. Dit alles leidt er toe dat het Commissariaat-generaal niet van mening is dat u omwille van uw werk bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken in aanmerking komt voor het Vluchtelingenstatuut.

De andere door u voorgelegde documenten veranderen niets aan bovenstaande appreciatie. Uw identiteitsdocumenten en die van uw familie spreken zich enkel uit over uw afkomst en uw identiteit, maar doen in geen geval uitspraak over de door u ingeroepen daden van vervolging. Hetzelfde geldt voor uw schooldocumenten. De documenten met betrekking tot uw asielaanvraag in Nederland en uw terugkeer naar Bagdad doen evenmin uitspraak over de door u ingeroepen daden van vervolging. Ze ondersteunen enkel uw verklaringen betreffende de afwikkeling van uw asielprocedure in Nederland. De documenten betreffende uw tewerkstelling bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken bevestigen uw professionele activiteiten in de periode mei – november 2011, maar ze doen opnieuw geen uitspraak over de door u ingeroepen daden van vervolging. Ze bewijzen met andere woorden allerminst dat u zich kunt beroepen op een gegronde vrees voor vervolging. De kopie van de politieaangifte betreffende uw ontvoering kan niet op authenticiteit worden geverifieerd, het betreft immers een kopie, en heeft bijgevolg weinig bewijswaarde. Blijkt bovendien dat er op grote schaal wordt gefraudeerd met dergelijke documenten (zie Landeninformatie, IRQ2012-010w, toegevoegd aan de blauwe map van het administratief dossier). Gezien het feit dat u valse documenten voorlegde om uw asielmotieven te ondersteunen, (cfr de twee overlijdensaktes van uw echtgenoot), wordt de bewijswaarde van dit document verder ondergraven, temeer omdat het Commissariaat-generaal ook ernstige twijfels heeft bij de geloofwaardigheid en de oprechtheid van uw verklaringen.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2,

c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Bagdad in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Bagdad te worden beoordeeld.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt enerzijds dat de veiligheidssituatie de voorbije jaren merkkelijk verbeterd is en anderzijds dat het voorkomend geweld in regel eerder gericht wordt tegen bepaalde groepen. Bij zware bomaanslagen werden vooral de Amerikaanse (tot einde 2011) en de Iraakse veiligheidstroepen en overheid gevisieerd. Ook de sjiitische pelgrims en religieuze minderheden werden slachtoffer van doelgerichte aanslagen. Het doelgericht geweld tegen bepaalde individuen richtte zich op hogere profielen nl. politieke leiders, overheidsambtenaren van hoge rang, rechters en leiders van de Iraakse veiligheidsdiensten (zie bijgevoegde SRB De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak- Bagdad dd. 5 januari 2012).

De algemene veiligheidssituatie in Irak is verbeterd en de daling van het aantal burgerslachtoffers, een trend die zich vooral heel duidelijk vanaf mei 2008 aftekende, bleef doorgaan in 2009 en in 2010. In 2011 stagneerde de situatie.

De laatste Amerikaanse troepen hebben op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied verlaten. Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden oa. in Bagdad enkele zware aanslagen gepleegd. Deze aanslagen volgen in regel hetzelfde patroon als voorheen en zijn in regel ook eerder gericht van aard. Bij uitzondering werden enkele recente aanslagen ook willekeurig op burgers gepleegd doch dit doet geenszins afbreuk aan de actuele vaststelling dat het geweld in regel gericht wordt tegen bepaalde specifieke groepen en individuen. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in Bagdad subsidiaire bescherming toe te kennen.

Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in Irak en meer bepaald in Bagdad dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in Bagdad aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2,c) van de vreemdelingenwet.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad blijkt dat er zware aanslagen worden gepleegd doch dit is geen situatie van "open combat". De veiligheidssituatie is reeds enkele jaren verbeterd en er is een afname van het geweld in de stad. Bagdad lijdt wel onder de aanslagen die in regel worden gericht tegen bepaalde risicogroepen oa. leger, politie, ambtenaren, christenen, sjiitische pelgrims en leden van de Sahwa. Er wordt echter actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in Bagdad is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in de stad Bagdad, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Bagdad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Bagdad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op een schending van artikel 48/4 en 62 van de vreemdelingenwet, een schending van de materiële motiveringsverplichting en van de zorgvuldigheidsverplichting.

Verzoekster is het niet eens met de motivering van de bestreden beslissing. Verzoekster voert aan dat zij ernstige redenen heeft om niet terug te keren naar Irak, omdat Bagdad wel degelijk onveilig is in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoekster baseert zich op een aantal elementen om aan te tonen dat de commissaris-generaal uitermate onredelijk is in de beoordeling van de onveiligheidssituatie.

Verzoekster verwijst naar het reisadvies van het Belgisch Ministerie van Buitenlandse Zaken. Hieruit blijkt dat de terreurdreiging in Irak erg hoog blijft, dat er nog dagelijks aanslagen zijn en dat de veiligheidssituatie sinds de tweede helft van 2007 weliswaar verbeterd is, maar er nog steeds ernstige risico's zijn aangezien de verbetering slechts beperkt is tot bepaalde gebieden, deze relatief is en de duurzaamheid ervan ook nog niet aangetoond is. De commissaris-generaal spreekt het Ministerie van Buitenlandse Zaken dan ook radicaal tegen wat het inschatten van de risico's betreft.

Voorts verwijst verzoekster naar de cijfers van het aantal dodelijke burgerslachtoffers in Irak in de periode 2009-2010-2011. Verzoekster wijst erop dat deze cijfers gestagneerd zijn, maar nog steeds uitermate hoog te noemen zijn. Verzoekster heeft weliswaar geen cijfers kunnen terugvinden over het aantal dodelijke burgerslachtoffer in Bagdad. Verzoekster meent dan ook dat de commissaris-generaal deze laatste cijfers dient voor te leggen en daarover bijkomend onderzoek dient te voeren, omdat het risico op ernstige schade in Bagdad zeer reëel is, rekening houdend met het feit dat het risico in Bagdad vele malen hoger is dan vele andere delen van Irak.

Verzoekster verwijst in verband met de bewijsproblematiek naar de 'Guide des Procédures et Critères' van het UNHCR. Verzoekster leidt hieruit af dat de bewijslast niet te strikt mag worden geïnterpreteerd. Meer bepaald kan van verzoekster niet redelijkerwijze worden verwacht dat zij de bewijzen aanbrengt dat zij in Bagdad individueel gevaar loopt. Het is in dit opzicht tevens niet onbelangrijk dat de commissaris-generaal het cijfer van het aantal dodelijke burgerslachtoffers in Bagdad overmaakt. Indien de commissaris-generaal dit laatste niet doet, schendt hij het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.1.2. Verzoekster brengt met een aangetekend schrijven van 19 juni 2012 volgende stukken bij (rechtsplegingsdossier, stuk 4): een brief van een school in Bagdad in verband met verzoeksters kinderen, een overlijdensakte van verzoeksters echtgenoot en een dreigbrief.

Met een aangetekend schrijven van 16 oktober 2012 brengt verzoekster volgende stukken bij (rechtsplegingsdossier, stuk 9): een klacht ingediend bij de politie van Trooz in verband met de bedreiging door verzoeksters schoonvader in verband met de kinderen d.d. 27 juli 2012 en bewijzen van de actuele veiligheidssituatie in Irak aan de hand van een aantal persartikels.

Met een aangetekend schrijven van 29 november 2012 brengt verzoekster volgende stukken bij (rechtsplegingsdossier, stuk 12): persartikels in verband met de veiligheidssituatie in Irak.

2.2.1. De door verzoekster met een aangetekend schrijven van 29 november 2012 bijgebrachte stukken (rechtsplegingsdossier, stuk 12) werden aan de Raad overgemaakt na de sluiting der debatten op 22 november 2012. Omtrent deze stukken dient te worden opgemerkt dat indien wegens de voorlegging van nieuwe gegevens de heropening der debatten zou moeten worden bevolen, een nieuwe rechtsdag moet worden vastgesteld en de tegenpartij in de gelegenheid moet worden gesteld de voorgebrachte nieuwe gegevens te onderzoeken en hieromtrent standpunt in te nemen. Dergelijke vertraging valt niet te verenigen met de door de wetgever gewilde snelle afhandeling van de asioldossiers. De wetgever heeft niet alleen de behandelingstermijn heel kort gehouden, doch heeft tevens gewild dat nieuwe gegevens ten laatste op de door de Raad vastgestelde rechtsdag worden aangebracht. Eén en ander leidt tot het besluit dat de Raad de wil van de wetgever zou miskennen wanneer hij de debatten zou heropenen om reden dat de asielzoeker tijdens het beraad nieuwe gegevens heeft ontdekt. De door verzoekster bijgebrachte extra stukken werden aan de Raad overgemaakt na de sluiting der debatten. Derhalve worden zij, gelet op het voorgaande, niet in aanmerking genomen.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.4. Verzoekster voert geen verweer aan ten aanzien van de bestreden beslissing inzake de ongeloofwaardigheid van haar asielrelaas. Deze ongeloofwaardigheid wordt overigens ten overvloede bevestigd door verzoekster, ter terechtzitting ondervraagd overeenkomstig artikel 14 PR RvV, verklaarde dat haar echtgenoot in december 2004 overleden is, maar dat zij de exacte datum niet meer weet. Dit klemt des te meer door verzoekster zelf de overlijdensakte van haar echtgenoot als stuk heeft bijgebracht (rechtsplegingsdossier, stuk 4). De overige stukken die verzoekster, zonder enige duiding, heeft bijgebracht (rechtsplegingsdossier, stuk 4) kunnen niet de ongeloofwaardigheid van haar asielrelaas weerleggen. De brief van een school in Bagdad in verband met verzoeksters kinderen is vreemd aan verzoeksters asielrelaas. De dreigbrief is een kopie van een handgeschreven document en kan door iedereen worden opgesteld. De bewijswaarde van de dreigbrief is aldus zeer gering. De klacht ingediend bij de politie van Trooz in verband met de bedreiging door verzoeksters schoonvader van de kinderen d.d. 27 juli 2012 wordt bijgebracht zonder enige duiding. De Raad herhaalt dat het niet zijn taak is de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

De motivering in de bestreden beslissing voor het weigeren van de vluchtelingenstatus vindt steun in het administratief dossier, is pertinent en correct en wordt, daar zij door verzoekster niet wordt weerlegd, door de Raad overgenomen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de elementen ten grondslag van haar asielrelaas, kan dienstig worden verwezen naar de *sub* 2.2.4. gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster komt niet in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoekster kan voorts in haar betoog inzake de algemene veiligheidssituatie in Bagdad niet worden gevolgd. Zij stipt weliswaar met recht aan dat in Bagdad nog veiligheidsincidenten voorkomen doch bij de beoordeling van het reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet moeten diverse objectieve elementen in ogenschouw worden genomen. Uit de omstandige en gedetailleerde informatie in het administratief dossier (stuk 15: landeninformatie), waarin de veiligheidssituatie in Bagdad uitgebreid en nauwgezet wordt geanalyseerd en waarbij terdege rekening wordt gehouden met het gegeven dat aldaar nog veiligheidsincidenten voorkomen, blijkt dat deze incidenten eerder doelgericht van aard zijn en dat, de diverse objectieve elementen (het aantal gevallen burgerslachtoffers, het aantal incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de partijen in het conflict, de doelwitten die daarbij beoogd worden, zelfmoordaanslagen in burgerwijken, ...) in acht genomen, de situatie aldaar niet van aard is dat zij beantwoordt aan het bepaalde in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. De informatie die verzoekster bijbrengt doet aan het voorgaande geen

afbreuk. Integendeel blijkt ook uit de bijgevoegde informatie dat het geweld in Bagdad overwegend doelgericht is en kan hieruit niet worden afgeleid dat verzoekster ingevolge haar loutere aanwezigheid in Bagdad een reëel zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Evenmin kan verzoeksters verwijzing naar het reisadvies van het Ministerie van Buitenlandse Zaken een ander licht werpen op het voorgaande. Dit reisadvies is immers gericht aan Belgen die gedurende een bepaalde periode in Irak wensen te verblijven en heeft aldus geen aanknopingspunt met de situatie van verzoekster.

Op basis van het geheel van de informatie in het administratief dossier en het rechtsplegingsdossier dient aldus te worden besloten dat in hoofde van verzoekster geen reëel risico op ernstige schade voorhanden is in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien januari tweeduizend dertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS